

Щось новеньке — ПРОДАЮТЬСЯ І КУПУЮТЬСЯ... ГРОШІ

Київський концерна «Правекс» і фірми, що входять до нього, незаперечно доводять на українці щодо продажу різних видів майна. Починали з квартир, будинків, дач, гаражів, потім цивільну, вали рынок антикваріату, відкрили постижно діючий аукцион цінних та високохудожніх виробів. І ось новий поворот у діяльності концерна, позначений характерною рисою: «Вперше на Україні». Отже, в республіці почав діяти аукцион кредитних ресурсів.

Наш кореспондент розмовляв з президентом концерна «Правекс» кандидатом юридичних наук Л. ЧЕРНОВЕЦЬКИМ.

— Леоніде Михайловичу, з усіх усюд і бубалізно на всіх рівнях чути приливно фідне й те саме: не вистачає коштів, немає грошей... Чи не ризиковану справу почали?

— Ні. В усьому світі гроші працюють. Не працюють вони на повну силу тільки у нас. Хоча попит і пропозиція кредитних ресурсів існують, і чималі. Скажімо, на першому аукціоні ми виставили сто мільйонів гривень карбованців до 350 мільйонів. Не продано лише один.

Гроші «пшлили» працювати. І, на відміну від численних чиновників офіційних структур, ми вважало, що гроші мають зосереджуватися і перебувати в руках тих, хто правдиво й до даду здатий використовувати. Аж як було донедавна, та й зараз практикуються? Банки дають величезні кредити державним структурам, збитковим підприємствам, які ці кредити продають і переверують в ніщо. Потім переверують на карточку. Вільше того — надійно борги списують. А далі?... Далі, як у вільній п'яні: все повторюється спочатку.

Гроші повинні працювати і виступати як товар, щоб було вигідним їх заробляти. Аж де це додатковий стимул для підприємств. Ось такий приклад. У соціального підприємства справа йдуть добре, на рахунок в банку є певні суми, але не всі вони використовуються для розвитку виробництва. Якщо підприєм-

ство високопродуктивне, то в нього напромадаються великі кошти, які стоять... тарабар. Чому? З урахуванням інфляції, вони дають прибутки кращі, ніж у банку. То чому їх не продавати за ставками, які б прийняли капітал, поліпшили фінансовий стан?

— Розмір кредитних ставок викликає суперечки... А для чого суперечати? Аукцион на те й є, щоб визначити справжню ринкову ціну. Чинючими вважають, що пливуща ставка — не благо, а зло. У нас інша ситуація з урахуванням інфляції і кредитні ставки не можуть не підніматися. І тому кредитор сам називає проценти, розраховуючи на прибуток. Ми ж в умовах нестабільності економіки, наростання хаосу радимо своїм клієнтам надавати короткотермінові кредити.

Не можна погодитися із висутками багатьох політиків, у тому числі і в кредитній сфері, які намаляються довести, що високі процентні ставки не стимулюють виробництво. Очевидно, чим вище кредитна ставка, тим менше пансень у поганого підприємця — це, як правило, державні структури — одержавити цей кредит. І чим швидше він «прогортається», тим швидше підприємство стане банкрутом і його винуватця або трудовий колектив, або комерційні структури здатні реанімувати фінансовий труп.

До речі, у нас досягнуто підприємств, які можуть забезпечити усім нам процвітання, та більшість з них перебувають в руках людей, які лише імітують діяльність, а то й відвертих неробіт, неспроможних займатися бізнесом.

І останнє. Що означає зберігати тверду кредитну ставку? Це означає зберігати централізований порядок розподілу кредитів. Це ми вже «проходили», а уроки ні до чого хорошого не привели.

— У ділових колах репутация концерна «Правекс» має добру репутацію, ім'я, авторитет. Що сприяє цьому? Відповісти можна коротко. Наш девіз у роботі — чесність, порядність, надійність і конфіденційність. Аджі ми беремо на себе відповідальність за чистоту угоди і якщо, скажімо, той, хто по-

значає гроші після всіх переворотів у чомусь спробує обманути, користі «Правекса» зробіть усе, щоб у законному порядку покарати його.

Нині кредити надаються під гарантії українських банків, та найбільшим часом, після прийняття закону про заставу не право ми надаватимемо перевагу гарантіям майновим. Вони забезпечуватимуть повну надійність угоди. Втім, за весь час роботи у нас не виникло жодного конфлікту з клієнтами.

— А хто, так би мовити, середньостатистичний клієнт?

— В основному це великі підприємства і банки. А чому віддають перевагу аукціону? — Тому, що тут іде чесна гра. Немає вагаль, що діють в інших структурах: «блатних», особистих знайомств, матеріальних стимулів у вигляді дорогих подарунків тощо. У нас чесний бізнес.

— Як урівноважуються попит і пропозиція кредитів? — Зараз приблизно зрівнялися, а спочатку було більше пропозицій продавати кредити.

— На аукціоні тільки карбованці кредити чи є й валютні? — Поки що лише в карбованцях. Хоча були пропозиції щодо продажу доларових кредитів (гольською). Ми готуємося і до таких операцій.

— До речі, скільки часу забирає оформлення угоди? — В середньому два тижні. Деяко мірою це пов'язано з рекламою. Істотування аукціону кредитних ресурсів друкують «Голос України» та «Посередник» — це тематично випускає газети. Можна не чекати виходу газет, а просто зателефонувати чи передати свою інформацію факсом. Ми працюємо без вихідних, клієнтів приймаємо в будь-який зручний для них час. Щоб одержати консультацію, не треба чекати у приймальні чи стояти годинами в черзі. Одне слово, ми створюємо буржуазний комфорт, даємо свою привязь, розраховуючи на взаємність.

Інтер'ю взяв
Костянтин
РЕМІЗОВСЬКИЙ.
Фото Івана ТИТАРЕНКА.

Повертаючись до надрукованого

ХТО ПРИ ВЛАДІ?..

У матеріалах «Чи вони, народні гроші?» і «Бюджетні асигнування для мафії?», надрукованих у «Голосі України» (відповідно 11 грудня 1991 року і 4 березня 1992 року), розповідалося про численні зловживання верхівки житомирських обласних владиних структур підтримці київських чиновників. Ці матеріали було надіслано в Прокуратуру України з проханням розібратися й покарати винних. Проте...

З КИЄВА ДО БОГІНІ

Проте Прокуратура України направила справу в назвову ланку — Прокуратуру Богуського району Житомира. Там, звісно, вона набула дещо іншого забарвлення. Слідчий О. Коглирчук не став з'ясовувати фактів, які могли скомпрометувати обласне начальство і його ставлення П. Жданюка, а почав шукати в заданнях матеріалів ознаки наклепу. Не взяла прокуратура до уваги навіть офіційний акт ревізії фінансово-господарської діяльності підприємства, очолюваного П. Жданюком, не переконали слідчого й незалежні фінансові експерти, за допомогою якої П. Жданюкові вдалося зняти з бюджетного рахунку два мільйони карбованців.

«ОЦІНКА РЕАКЦІЯ»

Не обійшов увагою висутки «Голосу України» і сам виконком обласної Ради. Радянська Житомирщина» poinformувала, що «...відбулося засідання, на якому розглянуто питання про публікацію в газеті «Голос України»...»

На цьому засіданні визначено, що «...було використано не за підльовим призначенням 5,2 мільйона карбованців». Тож корпоратива «Укрбуд» чому саме во на? Д. Д.) «...вирішує питання про повернення зазначеної суми». Отже, гроші буде повернуто, то і писати далі ні про що... Та це тільки так здається, що, бождет не постраждає. Забули виконкомівці про одне «галере». А саме про спільне розпорядження Міністерства, Мінстату і Мінфіну, в якому йдеться про те, що вартість основних фондів має бути індексована відповідно до певних коефіцієнтів (від 112 до 20). Отже якщо тоді брали п'ять мільйонів, то сьогодні має повернутися десь близько сталі А це різноманітно банкрутству підприємства П. Жданюка і втраді обласним начальством можливість, скажімо, дачку собі недорого збудувати...

Щоб запобігти цьому, знайшли ще одне соломонівське рішення. Чимало «Радянська Житомирщина»: факти щодо порушення «...не знайшли підтвердження», проте розглянути питання про розглянення до відповідальності службових осіб, винних у порушенні фінансової дисципліни». А «судовий контроль» за дотриманням законодавства доведено встановити, зокрема,

заступникові Голови обласного викому П. Поліщуку — ті, хто читав попередні матеріали, пам'ятають: його рідний брат бере безпосередню і керівну участь у привласненні державних коштів...

Усі ці мудрі рішення обласним ухвалити під голівуванням представника Президента України в Житомирській області А. Малиновського. Це йому доручено провадити на місці політику Д. Кравчука. А Малиновському допомагають в її проведенні заступники...
СТИМУЛИ ДО КЕРІВНОЇ РОБОТИ

Наводимо рядки з рапорту начальника лінійного відділу внутрішніх справ на станції Житомир В. Хоменка: «...Окремі відповідальні працівники обласної адміністрації незаконно дозволяють вивезення будівельних матеріалів... без ліцензій... ставлячи «візи» на листах цих підприємств. — Зоря (перший заступник А. Малиновського, Д. Д.) і Поліщук (він уже задувався вище).

Ось конкретний приклад. До Карелі вивозиться 20 тонн цукру в обмін на лісоматеріали (позив на «бартерну» операцію дає А. Зоря). А лісоматеріали вивозяться до Польщі і Угорщини в обмін на автомашини (цей «бартер» дозволяє той же А. Зоря). Результат: цукру в області немає, лісу теж немає, автомобілів, як можна здогадатися, і бути не могло... Проте є гроші — валюта. Де і в кого — невідомо. Але те, що ця валюта обертается в певному колі осіб, — поза всяким сумнівом.

А хтось же стоїть за тими комерційними фірмами, що вивозять необхідні області матеріали? Скажімо, В. Садовенко, президент силки кооперативів, колишній секретар райкому компартії. Як і решта керівних осіб держадміністрації.

Отже, миттєво покаржився представнику Президента на його підлеглих. Не дивно, що висновки щодо цієї справи забариліся...

З наведених матеріалів (усі вони, а також багато інших знаходяться в архіві) випливає, що адміністрація Житомирщини дє не в інтересах України і не в інтересах населення області. Якщо це і є та політика, проведена якої вимагає від своїх представників Президент, то я знамаю всі звинувачення. Тобто те, що однією своєю візєю А. Зоря позбавив 15000 житимирців місцяної норми цукру і ще невільно скількох — життя. Не є порушенням закону...
Дмитро ДЕСЯТНИКОВ.
Житомирська область.

Реклама

НДЮ «Проект»

виконує будь-які проектні роботи за цінами, нижчими від державних.
Адреса: Київ-54, вул.Воровського, 22.
Тел. 224-14-15.